

Summary:

Cortinarius romagnesii R. Henry is recorded from the Netherlands for the first time. It appears from early April on in large numbers in the Flevopolder and probably also in other new polders. *C. romagnesii* does not grow there on burnt places, but on sandy soil, rich in chalk and minerals.

DISCINA PERLATA

EEN SOORT NIEUW VOOR NEDERLAND

P. Eilers

Jekerstraat 184
Enschede

Tijdens een wandeling op 20 maart 1977 door het landgoed Hof Espelo (gemeente Enschede) vond ik op een verwaarloosd houtopslagterrein, op zanderige grond vermengd met veel schilfers van naald- en loofhout een bruine, kortgesteelde bekerzwam. Dit exemplaar bleek te jong te zijn voor determinatie, er hadden zich nog geen sporen ontwikkeld.

Twee weken later vond ik een groter exemplaar, dat sporen bleek te hebben. De determinatie met de, overigens zo heldere, tabellen van Maas Geesteranus (1) wilde toch niet lukken. Naar achteraf bleek was ook dit exemplaar nog te jong. De door uitpersen verkregen vrije sporen toonden nog niet de later zo onmiskenbare apikulate structuur.

Van een derde pluk op 13 april (verspreid over het terrein stonden er inmiddels een 15-tal exemplaren) ging een aantal naar Dr. Maas Geesteranus, die, per omgaand, berichtte dat het *Discina perlata* (Fr.) Fr. betrof, nieuw voor Nederland.

Tot 22 april trof ik exemplaren op het terrein aan, waarvan ik er voor nader onderzoek verzameld heb.

Beschrijving van de vondst.

Apothecium. Schotelvormig, onregelmatig. Soms met één of meer hoge plooiën, dan soms zelfs wat zadelvormig. Rond de steelaan-

hechting aan de onderzijde kort geplooid. Alleen heel jong wat komvormig, spoedig doorgezakt.

Diameter tot 90 mm. Dikte (vochtig) ca. 1,5 mm.

Kleur: Hymenium donkerbruin, ruwviltig, onbehaard. Receptaculum lichtgrijsbruin, bijna wit opdrogend, iets wollig, hygrofaan.

Steel. Wisselend van lengte, bij sommige exemplaren nauwelijks aanwezig, bij andere exemplaren tot 1 cm lang.

Hymenium. Een ca. 400 μ m dikke laag.

Parafysen. Ca. 4 μ m dik, de eindcel uitlopend tot ca. 7 μ m. Die eindcel is ca. 80 μ m lang, en gevuld met veel donkere korreltjes, die de donkere kleur van het hymenium veroorzaken.

Asci. Ca. 20 μ m dik, operkulaat, met jodium niet blauwkleurend. Sporen, soms onregelmatig, schuin gestapeld, 8 stuks.

Sporen. De rijpe sporen zijn ellipsoidisch en duidelijk apikulaat. De apiculi kleuren sterk met methyleenblauw. Na kleuring met methyleenblauw en na voorzichtige verwarming is een netwerkvormige ornamentatie zichtbaar (olie-immersie). Inwendig één grote oliedruppel in het midden en één of twee kleine druppeltjes eraan.

Afmetingen: dikte : 13,2 ($\pm$ 1,0) μ m
 lengte zonder apiculi: 26,2 ($\pm$ 2,2) μ m
 lengte met apiculi : 32,5 ($\pm$ 2,1) μ m

(Tussen haakjes staat de standaardafwijking gevonden bij opmeting van 10 sporen.) De onrijpe sporen zijn ellipsoidisch, zonder apiculi maar soms met bobbelvormige uitwassen aan de uiteinden, doch soms ook elders. Die uitwassen kleuren sterk met methyleenblauw. Een ornamentatie was bij jonge sporen niet te onderscheiden.

Enige exemplaren met beschrijving zijn opgenomen in het Rijksherbarium te Leiden, één exemplaar in de verzameling van Dr.G.H. Jonker te Boekelo.

Tot slot wil ik mijn dank betuigen aan Dr.R.A. Maas Geesteranus voor zijn determinatie. Verder vermeld ik graag de samenwerking met Dr.G.H. Jonker in de nog zeer jonge Twentse Paddestoelenwerkgroep.

(1) Maas Geesteranus, R.A. - De fungi van Nederland II. Pezizales deel 1. In Wetensch. Meded. K.N.M.V. no. 69.

Enkele buitenlandse werken waarin de behandelde soort wordt beschreven:

R.W.G. Dennis (1968) - British Ascomycetes.

M. Moser (1963) - Ascomyceten (Schlauchpilze). In Kleine Kryptogamenflora, Band IIa.